

De La Bombonera a la Casa Rosada

En tan sols un any i mig, Mauricio Macri ha passat d'un 13% d'intenció de vot a les enquestes a un 51,3% de vots a les urnes. Presidir un país amb els reptes econòmics i polítics de l'Argentina, però, no serà el mateix que presidir un dels equips més populars del continent. Almenys ara compta amb el suport del seu pare.

Reportatge de Nicolas Tomás

Dotze dies en un taüt. Dotze dies en un taüt fosc, asfixiant, claustrofòbic. Són els dies que el president electe de l'Argentina, Mauricio Macri (Tandil, 1959), va passar en una habitació de tres metres per dos, construïda en un soterrani, amb un sol forat al sostre de 20 centímetres de diàmetre per on li passaven el menjar. Era un segrest i corria l'any 1991. Durant més de mitja hora, des que el van capturar fins a l'habitació-taüt, també va ser amagat en un fèretre real, de veritat. Va ser alliberat quan el seu pare va pagar un rescat de sis milions de dòlars a la Banda de los Comisarios, els segrestadors que, la majoria dels quals, pertanyien a la Policia Federal. Ni Macri ni el seu entorn n'han volgut parlar mai gaire. La majoria del que se sap és gràcies a la justícia i la premsa.

Amb aquest passat a l'esquena, Macri ja està curat d'espant. Poc el va sorprendre la campanya de la por iniciada pel seu contrincant, el kirchnerista Daniel Scioli. "Avui el país es troba davant d'aquesta amenaça i engany que s'amaga darrere de la paraula canvi", deia l'aspirant peronista sobre el seu rival de

Cambiemos. El va acusar de fer un "pacte amb els dimonis" per tirar endavant la seva candidatura de centre-dreta. De res no va servir, però, apel·lar a la por. Tot i que amb una diferència inferior a la pronosticada pels sondejos, Mauricio Macri va ser escollit nou president de l'Argentina després de 12 anys de kirchnerisme. Aquest dijous prendrà possessió del més alt càrrec.

El passat 22 de novembre va imposar-se a la inèdita segona volta amb el 51,3% dels vots, amb el suport de gairebé 13 milions d'argentins. El camí fins aquí, però, no ha estat gens fàcil. Fa tan sols un any i mig, la seva intenció de vot amb prou feines arribava al 13%. El gran canvi és atribuït a un assessor equatorià, Jaime Durán Barba, que l'aconsella des de fa deu anys i que és l'artífex del nou Mauricio Macri. Un dels experiments que li va fer fer: picar timbres de cases anònimes i enfrontar-se a les crítiques. També telefonar a números a l'atzar. Va ajudar-lo a comunicar millor, a ser més proper amb la gent i, especialment, a superar el seu gran estigma, l'enorme llosa que carregava a les espatlles: el seu cognom.



EEE

La Macri és una de les famílies més riques de l'Argentina. El seu pare, Franco Macri, amb qui manté una relació estranya, és un empresari d'èxit del sector de la construcció que va fer molts diners gràcies a contractes amb l'Estat, especialment amb Carlos Menem, però també amb els Kirchner. "Mauricio és Macri, però Franco és Kirchner", feia broma un diputat. No ho era tant. En una entrevista el gener de 2014, el patriarca va dir que "el pròxim president ha de sortir de la Càmpora". La Càmpora és una organització de joves kirchneristes liderada per Màximo Kirchner, fill del matrimoni presidencial. "No té cor per ser president", va arribar a dir Franco Macri sobre el seu hereu.

Mauricio Macri, però, ben aviat va matar el pare, en el sentit freudià de l'expressió. Va procurar fer una vida separada d'ell. En contra dels seus consells, Mauricio Macri va ser escollit president de l'equip de futbol Boca Juniors el 1995, club que va dirigir durant dotze anys i que va ser la seva gran plataforma. D'aquí, gràcies a la seva fama de bon gestor i als seus èxits, va fer el salt a la política al més alt nivell –amb una ex-



MAURICIO MACRI. Abans de ser el president electe de l'Argentina, va ser alcalde de Buenos Aires i president del l'equip de futbol Boca Juniors.

tradicionals argentins –peronistes i radicals–, està en minoria. Haurà de buscar el consens tant a la Cambra de Diputats com al Senat, on la primera força és el kirchnerista Frente para la Victoria. En temes tan importants com la designació de jutges de la Cort Suprema o la negociació amb els anomenats *fons voltor* serà inevitable buscar suport en altres grups.

Portes enfora, al món, Macri també haurà de reparar alguns ponts trencats durant aquesta llarga dècada. Tot just ser elegit pels argentins, va rebre una trucada de Barack Obama felicitant-lo i esperant la seva col·laboració en temes estratègics, va rebre una carta de François Hollande confirmant-li una visita el pròxim febrer i va ser visitat a Buenos Aires per José Manuel García Margallo. Posteriorment va iniciar una petita gira regional que el va portar a Brasil amb Dilma Rousseff i a Xile amb Michelle Bachelet.

La presidenta sortint, Cristina Fernández, tampoc no li ho està posant fàcil. L'endemà de les eleccions va mantenir una breu trobada amb el president electe, a qui va deixar clar que no col·laboraria en la transició. Dos dies més tard, en una sessió del Congrés tensa, va aprovar un paquet de gairebé 100 mesures que va generar estupefacció fins i tot entre uns quants diputats kirchneristes. Finalment, la setmana passada va decidir apujar per decret la despesa pública i retornar uns fons federals a les províncies. No s'han posat d'acord ni sobre com es farà l'entrega de la banda presidencial.

A Mauricio Macri, però, encara li queda un consol: haver-se reconciliat amb el seu pare. "Has omplert tota la meua vida de satisfaccions; la teva candidatura m'enorgulleix. El meu suport complet en aquest dia", li deia Franco Macri en un missatge de Twitter el dia de la primera volta. I confessava una setmana després de la victòria del seu fill: "Vaig arribar al país amb 18 anys. Vaig treballar de valent, vaig ser paleta i un empresari d'èxit. Mai no vaig pensar que als 85 anys seria el pare del president". •

periència minsa de dos anys de diputat nacional–, com a cap de Govern de la Ciutat de Buenos Aires, càrrec equivalent a alcalde i que ocuparà fins dijous.

Ara el que té davant no són els comptes d'un dels equips més populars de l'Argentina, sinó els números vermells de la nació. Una inflació desbocada des de fa anys (de les més altes del món), una despesa pública també desorbitada que deixa molts deutes per pagar, una economia estancada que amb prou feines creix, un Banc Central sense reserves, una pobresa que tot i existir i ser preocupant va ser ocultada pel kirchnerisme... Macri ja ha enviat un primer missatge als mercats envoltant-se d'un gabinet econòmic liberal. I té intenció de començar a prendre mesures tot just arribar al poder. "Serà impressionant, els diaris no sabran quina informació posar primer a la portada", deia de broma Marcos Peña, qui serà el cap de Gabinet.

Però, de la mateixa manera que no ho va tenir fàcil per arribar a la Presidència, tampoc no ho tindrà fàcil per governar. Ho haurà de fer amb el Congrés en contra. El seu jove partit, Cambiemos, que no pertany a cap dels dos sectors

El Temps

Nova maqueta

Nous opinants

Nou format

Nou Temps



Ja al teu quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltamps.cat
escriu-nos a
[subscripcions@
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)
o telefona al
902131025.

Us atendrem de
9.00 a 14.00 hores